

פרוטוקול מס' 204

מישיבת ועדת החינוך והתרבות
מיום ב', י"ט באייר תשל"ג - 21.5.1973, בשעה 11.00.

צ כ ח ו :

חברי הועדה:

א. רימלט - היו"ר
נ. אליעד
ח. גרוסמן
ז. הרמן
א. ורדיגר
מ. ידיר
א. כץ
ש. לויין
ע. פינברג-סירני
א. רזיאל-נאור
ג. שחור

מוזמנים:

ו. איתן - יו"ר הועד המנהל של רשות
השידור
ש. אלמוג - מצכ"ל רשות השידור
נ. שחם - חבר הועד המנהל
א. חסין - רשות השידור
א. אבנר - דובר רשות השידור
ד. בלוך - יו"ר אגודת העתונאים
בירושלים

מ"מ מזכירת
הועדה:

ש. כרם

רשמה:

מ. כהן

סדר-היום:

המשך הדיון במסקנות ועדת החינוך והתרבות בנושא:
אופן עריכתן של תכניות מבט לחדשות בטלוויזיה.
(הצעת חה"כ א. רימלט).

21.5.1973

מסקנות ועדת החינוך והתרבות בנושא: "אופן עריכתן של תכניות מבט לחדשות בטלוויזיה" - (הצעת חה"כ א. רימלט).

היו"ר א. רימלט: אני פותח את הישיבה.

לגבי הפיסקה האחרונה בעמוד 1 - חבר הכנסת לוין הציע להרחיב אותה, בנוסח שהוא מציע נאמר: "בטרם יפורטו נקודות הביקורת יש לציין את השיפור שחל לדעת חברי הועדה לחינוך ותרבות ברמה המקצועית של מישורי הטלוויזיה ובסיבם התכני.

סיקור המתרחש במדינה ובעולם הינו ער ומעודכן. רבו והשתכללו המישורים המכוונים לטיפוח הזיקה לתרבות ישראל לצורותיה ולפיתוח הערנות לבעיות החברה והמדינה.

בהערכה מיוחדת יש לציין את מישורי יום הזכרון ויום העצמאות, שאיפשרו הזדהות כללית עם מוקדי האירועים הלאומיים של התקופה".

א. רזיאל-נאור: בפסקה הראשונה אני מציעה להגיד במקום "ובסיבם התכני" - "ובתוכנם".

היו"ר א. רימלט: אני מבין שלפיסקה זו אין התנגדות, ואנחנו יכולים לקבל אותה.

נעבור לפיסקה השנייה.

מ. ידיד: לדעתי פסקה זו מיותרת. לפי זה יוצא שהענינים בטלוויזיה טובים ומשופרים. אני חושב שלמרות כל השכלולים שנעשו, אנחנו עוד רחוקים מזה, במיוחד ממה שנאמר בקשר לטיפוח הזיקה לתרבות ישראל וכו'. עוד לא התקדמנו בצורה כזאת שצריך להלל ולשבח.

ע. פינברג-סירבי: אני בהחלט חשבת שחשוב לומר זאת. זה איננו מוריד מהביקורת שיש לנו אחר כך. הרוב בוועדה ציין שיש שיפור. לא נאמר בהצעה שהמצב אידיאלי, אלא שרבו והשתכללו המישורים המכוונים לטיפוח הזיקה לצורותיה וכו'.

א. רזיאל-נאור: אני סבורה שפרשנות מדינית היא חלק מהסיקור. והפרשנות המדינית שניתנת גם ברדיו וגם בטלוויזיה, בעיקר בטלוויזיה, איננה למיד רב-גונית; לעתים קרובות מאד היא חד-גונית ביותר. על כן אני נוטה לקבל את דעתו של חבר הכנסת ידיד, שהתשבחות אינן יכולות לבוא במקום הביקורת. אחרי הקדמה מלאת שבחים, הביקורת לא תתקבל, לא תישמע ולא יושם לב אליה. הנושא שאנחנו עוסקים בו נבלע בכלל בתוך כל הפירוט.

היו"ר א. רימלט: עוד נגיע לזה.

א. רזיאל-נאור: אני תומכת בהצעה למחוק את הפיסקה הזאת. אני מסכימה לפיסקה האחרונה; את שתי האחרות אני חושבת שאפשר לפי שעה לא לכתוב.

ח. גרוסקין: צריך להבחין בין הערכה כללית לבין ביקורת זו או אחרת. פה אנחנו דנים להיות. אין זה אומר שבהזדמנות זו אני אני בעד השארת הפיסקה.

ז. הרמן: גם אני תומכת בהשארת הפיסקה, אבל מציעה לומר: סיקור המתרחש במדינה ובעולם הינו בדרך כלל ער ומעודכן.

א. כץ: אני חושב שהמשפט הקובע, שרבו והשתכללו המישורים המכוונים... וכו', הוא מכליל, קטיגורי מדי, ולפי הערכתו הוא גם אינו תואם את המציאות בטלוויזיה. אני מציע לבעל ההצעה לוותר עליו. אינני בטוח שהם רבו והשתכללו.

21.5.1973

.3.

ש. לוינ:

המסמך בעיקרו כפי שהוגש לפנינו הוא מסמך של ביקורת. הפיסקה שאני מבקש לשנותה פותחת במלים "בטרם יפורטו נקודות הביקורת". אני מציע איזה איזון בשיפוט. אני חושב שהאובייקטיביות מחייבת אותנו, אם אנחנו באים לציין מה לא טוב, לומר גם מה טוב, לא באמירה כללית שאין לה משמעות, אלא בצורה יותר מפורטת. המשפט הראשון כללי מדי. פה השתמשתי בכמה הערכות שלפי דעתי גם בהן ניכרת הגישה האובייקטיבית. איבני מציע שהועדה תאמר שטיקור המתרחש בארץ ובעולם הוא איבניקטיבי; בענין זה יש חילוקי דעות, אבל לדעתי אי אפשר לשלול את הציון שהוא ער, כשאנחנו רואים בטלוויזיה דברים המתרחשים בכל מיני ארצות.

א. רזיאל-נאור:

לשם כך יצרו את המכשיר הזה.

ש. לוינ:

אז צריך לומר שהוא ממלא את תפקידו.

ואשר למשפט הבא - אני בהחלט חושב שרבו והשתכללו המישדרים המכוונים לטיפוח הזיקה לתרבות ישראל. גם המישדרים של מוצאי שבת, אי אפשר לומר שאין מאמץ לשכלל אותם.

אני חושב שזה המינימום שצריך לומר לטלוויזיה, בפרט בהקשר לחלק הראשון של הפיסקה הראשונה.

היו"ר א. רימלט:

אני רוצה להציע נוסח לפיסקה השנייה: טיקור המתרחש במדינה ובעולם הינו בדרך כלל ער ומעודכן. את זה אני יכול לקבל, לא כתוב כאן שהוא פאזון; הוא איבנו פאזון. בהמשך אני מציע לומר: רבו המישדרים בעלי תוכן תרבותי (או בתחום התרבות), המפתחים ערנות לבעיות החברה והמדינה.

א. רזיאל-נאור:

היה לפנינו נושא מוגדר מסויים. איבנו עוסקים עכשיו בהישגיה של הטלוויזיה, במפעליה. זה איבנו סיכום של כל הנושא הגדול והנרחב הזה. הכנסת העבירה לוועדה תלונה מסויימת, ואני מבקשת שתשופת לבה של הועדה תופנה חזרה לנושא, ושלא נרחב ללא צורך. כי מה ייצא מכל זה? ימסרו שועדת החינוך והתרבות שיבחה את הטלוויזיה ואת הישגיה. כל הביקורת שאתה מעוניין בה לא תגיע לתודעת הציבור, כי זה אופן השימוש של התקשורת ההמונית.

היו"ר א. רימלט:

בהמשך המסקנות יש פרק שנקרא הדיווח על עבודת הכנסת, וכן פרק על רמת התכניות וטיבן, ובהם יש פירוט של הערות ביקורתיות. לכן ניסיתי להגיד שיש גם התקדמות. אמנם דעתי היא שמספיק מה שהיה בהצעה המקורית שלי. אבל אם אומרים שצריך לעשות צדק גם מצב המבקרים על דבר מסויים, איבני רואה בזה טשטוש הביקורת. אם כל המסמך הוא רק ביקורת, באופן פסיכולוגי אפיינותה של הביקורת קטנה יותר. אם יש יותר ציון של דברים לחיוב, יש לזה ערך רב יותר.

נעבור לפיסקה השלישית. אני מציע שיאמר בה: בהערכה מיוחדת יש לציין את מישדרי יום הזכרון ויום העצמאות, שאיפשרו הזדהותם של הצופים עם האירועים הלאומיים באותם הימים.

ה צ ב ע ה

פיסקה א' נתקבלה

פיסקה ג' נתקבלה

היו"ר א. רימלט: לגבי פיסקה ב', הויכוח הוא אם למחוק אותה או להשאירה.

ה צ ב ע ה

בעד השארת פיסקה ב' - 4

בעד מחיקתה - 4

21.5.1973

ג. אליעד: אני רוצה להציע שבפיסקה השניה ייאמר: סיקור המתרחש במדינה ובעולם הינו בדרך כלל ער ומעודכן. חלה התקדמות במישורים המכוונים לטיפוח הזיקה לתרבות ישראל ולפיתוח ערנות לבעיות חברה ומדינה.

א. כץ: אני מציע שבפיסקה השניה ייאמר: סיקור המתרחש במדינה ובעולם הינו בדרך כלל ער ומעודכן.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ א. כץ - 5

בעד הצעת חה"כ ג. אליעד - 5

היו"ר א. רימלט: אעמיד את ההצעות להצבעה בעד ובגד.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ א. כץ - מיעוט

נגד - רוב

בעד הצעת חה"כ ג. אליעד - 5

נגד - 5

א. רזיאל-נאור: אני מציעה להשאיר את זה תיקו.

היו"ר א. רימלט: נערוך הצבעה חוזרת.

הוחלט: בפסקה 2 ייאמר: סיקור המתרחש במדינה ובעולם הינו בדרך כלל ער ומעודכן. חלה התקדמות במישורים המכוונים לטיפוח הזיקה לתרבות ישראל ולפיתוח ערנות לבעיות חברה ומדינה.

פרק ג' (עמ' 3)

היו"ר א. רימלט: את המשפט הראשון בפסקה הראשונה הועדה קיבלה. באשר להמשך - הועדה החליטה שייאמר: הצורך בהפעלתה המהירה של הטלוויזיה לא נתן אפשרות ושהות ללימוד ולהשתלמויות בתחומיה השונים של הטלוויזיה. לעופת זאת הצעתי היא שייאמר: הצורך בהפעלתה המהירה של הטלוויזיה לא נתן אפשרות ושהות בידי צוות ההקמה לברור בכל מקרה את כוח האדם המעולה ביותר הקיים בישראל ואף לחפש ולמצוא כוח אדם כזה. כן לא היה זמן מספיק ללימוד ולהשתלמויות בתחומיה השונים של הטלוויזיה. אבקש לרשום זאת כהצעת יחיד שלי.

בהמשך מוצע לומר: במשך הזמן נקבעו עובדות ונוצרה מציאות בהתאם לחוקי העבודה במתן קביעות, על-ידי הצמת העובדים לתקשי"ר וחתימת הסכמי העבודה. המציאות שנוצרה מכבידה או אפילו מכבידה ביותר על כל נסיון לשנות או אף לגמש את הרכבי צוותי העובדים בטלוויזיה.

חבר הועדה לוין חלק על זה, והצטרפו אליו חברות הועדה גרוסמן ופינברג-סירני. חבר הכנסת לוין אמר שלא צריך לפרט את הדברים, אלא לכתוב באופן כללי שבמשך הזמן נוצרה מציאות שמכבידה על כל נסיון לשנות ולגמש את צוותי העובדים בטלוויזיה.

ש. לוין: אני בעד הסיפא, אבל מציע למחוק את המלים "או אפילו מכבידה ביותר". בעקבות המציאות שנוצרה, הכוונה היא שאין חופש תנועה. יש מצדנו נכונות

21.5.1973

לומר שנוצרה מציאות שאינה מאפשרת גמישות רבה בשינויים של צורת העובדים או בהעברת עובדים. אני מתנגד למלים "על-ידי הצפדת העובדים לתקשי"ר וחתומת הסכמי העבודה".

היו"ר א. רימלט: אני מסכים שיימחקו המלים "או אפילו מכבידה ביותר". מלבד זה אני מציע שהכל יישאר כפי שהוא במסמך שלפנינו.

ח. גרוסמן: אני מציעה למחוק את ענין הצפדת העובדים לתקשי"ר וחתומת הסכמי העבודה.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ ש. לוין - 5

בעד הנוסח המוצע - 5

היו"ר א. רימלט: נכתוב כאן שתי גירסות: גירסה א' של חברי הועדה לוין וגרוסמן, וגירסה ב' - כפי שכתוב לפנינו.

מ. ידיד: בקשר לתקשי"ר, שמענו גם את העובדים. אבל אולי המלים "הסכמי עבודה" מיותרות.

היו"ר א. רימלט: איננו מבקרים הסכמי עבודה.

ח. גרוסמן: אבל אתה אומר שהסכמי העבודה מפריעים.

היו"ר א. רימלט: הם מכבידים לעשות שינויים. אין פה שום אימפליקציה של ביקורת על הסכמי העבודה.

נ. אליעד: יש פה ביקורת על הסכמי העבודה. אני מציע ליושב-ראש לחשוב על זה פעם נוספת.

היו"ר א. רימלט: בענין זה יהיו שתי גירסות.

בהמשך הפרק אני מציע לומר: חברי ועדת החינוך והתרבות שמעו מפי אנשי הרשות והסלוויזיה, לרבות מפי נציגי העובדים, כי עדיין לקוייה משמעת העבודה במוסד, עדיין קיימים יחסי עבודה מעורערים, ישנה מתיחות מתמדת כמעט הגורמת לסכסוכים בנושאים מקצועיים בין הצוותים ובעלי ההתמחות השונות. במשך חמש שנות קיומה ידעה הסלוויזיה זעזועים רבים בנושא יחסי עבודה שהשפיעו לא מעט על רמת הפקה ותכניות, על המוראל בקרב העובדים ועל יחסייהם אל ההנהלה ואף על התודמת של אנשי המסך הקטן שנוצרה בקרב הציבור.

ע. פינברג-סירני: הכוונה שלנו היא לתקן, ובפיסקה זו בעשה שירות רע. יש לי הרגשה שבזמן האחרון יש

שיפורים בענין זה. כשאנחנו נותנים לזה את ההכשר הרשמית, אנחנו מתריפים פי כמה את יחסי העבודה. אני מציעה למחוק את הפיסקה הזאת.

ש. לוין: אם ההצעה של חברת הכנסת פינברג-סירני לא תתקבל, אני שומר לי את הזכות להציע הצעה

אחרת.

ה צ ב ע ה

הצעת חברת הכנסת ע. פינברג-סירני למחוק את הפיסקה - לא נתקבלה.

היו"ר א. רימלט: אני רוצה לומר שאין כאן שום חוות דעת. את כל הדברים האלה הועדה שמעה.

21.5.1973

.6.

ש. לויין:

אני מציע את הנוסח הבא: חברי ועדת החינוך והתרבות שמעו מפי אנשי הרשות והטלוויזיה, לרבות מפי נציגי העובדים, כי עדיין לקויה פשמעת העבודה במוסד, עדיין קיימים יחסי עבודה מעוררים, ישנה מתיחות הגורמת לויכוחים בנושאים מקצועיים בין הצוותים ובעלי ההתמחות השונות והמשפיעה על המוראל בקרב העובדים ועל יחסייהם אל ההנהלה ואף על הדמות של אנשי המסך הקטן בעיני הציבור. אני מציע לפחוק את ענין המשפעה על רמת ההפקה והתכניות. זה לא הוכח.

היו"ר א. רימלט:

שמענו את זה פה. איננו חייבים להביא הוכחות; אנחנו מצטטים דברים.

ש. לויין:

פיסקה זו קובעת כאילו כל אחד מאלה שדיברו בפני הועדה אמרו זאת. אינני זוכר שכולם אמרו שזה פגע ברמת השידורים.

היו"ר א. רימלט:

אפשר להגיד שלא כולם אמרו את זה.

ש. לויין:

מה שאפשר לסכם כדעת הכל הוא שיש ויכוחים מרים, יש אולי חריגה מתחום הסמכות, ועל כן יש השפעה על המוראל של העובדים ועל היחסים עם ההנהלה. אינני חושב שאנחנו יכולים במסמך רשמי שלנו לומר שזה פגע ברמת השידורים. עדות מנהל הטלוויזיה היתה אחרת.

נ. אליעד:

אני מקבל את העקרון שציינה חברת הכנסת פינברג-סירני, שאנחנו צריכים להיזהר מללבות את העניינים. אני מוסיף לזה עקרון נוסף: אנחנו גם לא יכולים לפסוק בין שני הצדדים, איננו בית-דין. כששני צדדים משמיעים את דעותיהם, איננו יכולים להגיד: חלק מהאנשים אמרו. מצד שני שמענו כאן על קיומן של בעיות, על מתיחות ביחסי עבודה. זה נושא מכובד שצריך להזכירו, בלי לפסוק בו.

בפיסקה הבאה אני מציע להגיד: הדעות שהושמעו בפני הועדה הצביעו על גורמים שונים שהביאו למצב הנ"ל, ויש להזכיר במיוחד את ענין חוסר התקשורת בין ההנהלה והעובדים לאורך סולם הדרגים. זו התמצית של מה ששמענו פה: יש מתיחות ביחסי עבודה; הדבר מביא לסכסוכים בין חבר העובדים, ואחד הדברים המרכזיים שמביא לכך הוא חוסר התקשורת בין ההנהלה והעובדים. אם נציין שלוש נקודות אלה, לדעתי זה יהיה הוגן כלפי כל הצדדים.

היו"ר א. רימלט:

אני מבקש שתנסח את הצעתך. אתה צודק בזה שחוסר התקשורת הודגש כאן.

א. רזיאל-נאור:

עלינו להבדיל בין הדברים ששמענו כאן ובין עריכתם. איננו מורשים לערוך את דבריהם של האנשים שהופיעו והשמיעו טענותיהם בפני הועדה. מסקנות זה ענין אחר. העובדות הן עובדות. האנשים אמרו דברים אלה כאן. אם כך למה איננו צריכים לומר את זה? תפקידנו לברר את הענין. ואם שמענו דעה שלילית, איננו יכולים להסתיר את הנושא הזה מפני שזה יכול ללבות. שר החינוך אמר שהוא מתנגד להקמת ועדה כי זה ילבה את המצב הלא תקין והלא נוח. מאותו רגע אנחנו עוסקים בכיבוי שריפות במקום לנסח את הדברים ששמענו כאן. אין להתעלם מכל צרור העובדות שהביאו בפנינו.

ש. לויין:

אני מכוון את דברי לפרוצדורה של הניסוח. אילו היינו מצלמים או רושמים בצורה תמציתית את העדויות שנשמעו כאן זו מול זו, ואומרים: מפי נציגי ההנהלה שמענו כך וכך ומפי נציגי העובדים שמענו כך וכך - אז היו הטענות שנשמעו כאן רלבנטיות והוגנות. אבל לא הלכנו בדרך זו. נתנו סיכום כללי שמתקבל מההתרשמות שלנו מהדברים שהושמעו כאן.

21.5.1973

אינני זוכר שחברי ההנהלה שהופיע בפנינו הודו בכך שנפגעה רמת השידור. הם אמרו שהרמה לא נפגעה. ובכן אינני יכול ליחס להם את הדעה הזאת שנאמרת במסקנות, שחברי הועדה שמעו מפי אנשי הרשות והטלוויזיה, לרבות מפי נציגי העובדים.

היו"ר א. רימלט: אפשר להגיד: בין הדעות שהושמעו בפני הועדה על-ידי חלק מהמוזמנים צויין...

ש. לויין: מבחינת הרמה והתוכן שמענו פה מפי חברים שהם לא נפגעו. היתה הרגשה כללית שהיחסים אינם כשורה. אני בעד זה שנציין את זה. סביר להניח שאם היחסים אינם טובים, זה משפיע על המוראל, על הדמות של הטלוויזיה בעיני הציבור.

כפי שאמרת הועדה יכולה ללכת רק באחת משתי הדרכים שציינת, אבל לדעתי אי אפשר לכתוב כפי שזה נכתב כאן.

ה. גרוסמן: אני מציעה את הנוסח הבא: חברי ועדת החינוך והתרבות שמעו מפי אנשי הרשות והטלוויזיה, לרבות מפי נציגי העובדים, כי עדיין לקויה משמעת העבודה, קיימים יחסי עבודה גלתי תקינים הגורמים למתיחות וחוסר תיאום בין הצוותים המקצועיים ובעלי ההתמחויות השונות. נציגי העובדים ראו בזעזועים שמקורם ביחסי עבודה סיבה הפוגעת ברמת ההפקה של התכניות. הערכה זו לא היתה נחלת כל אלה שהופיעו בפני הועדה. נציגי הרשות ונציגי העובדים שהופיעו בפני הועדה קבלו על חוסר תקשורת בין העובדים לבין ההנהלה לאורך סולם הדרגים.

היו"ר א. רימלט: אני מציע שהחברים שיש להם הצעות לגבי הפיסקות השניה והשלישית, ינסחו אותן ונצביע עליהן בישיבה הבאה.

נעבור לפיסקה הבאה בה מוצע לומר: דוברים שונים הצביעו על חוסר בהירות בקשר לחלוקת הסמכויות, דבר המביא לעתים להוצאות מיותרות, לאי-ניצול יעיל של ציוד יקר. כמובן שועדת החינוך והתרבות של הכנסת אינה יכולה במסגרת הדיונים שהתוותה לעצמה להכריע בכל השאלות הסבוכות האלה.

א. רוזאל-נאור: יש לי ספקות בנחיצותו של הסעיף הזה. אם הועדה נמצאת במצב כזה שהיא אינה יכולה לשקול את הדברים ולהגיע לכלל דעה, היא אינה צריכה לעשות שום דבר. כי איך היא יכולה אחר כך להציע המלצות?

היו"ר א. רימלט: הועדה שמעה דעות של העובדים, של הועד המנהל, ההנהלה ויו"ר הרשות. דעות אלה לא רק שלא היו אחידות, אלא היו מקוטבות. האם אנחנו יכולים להכריע בענינים של סכסוכי עבודה?

א. רוזאל-נאור: אינני מציעה זאת. אבל איני מוצאת צורך להצהיר את ההצהרה הזאת. זה מבוא להמלצות.

היו"ר א. רימלט: כפי שנאמר כאן איננו יכולים למנות עצמנו שופטים בין העובדים וההנהלה, לבדוק הודעה של הועדה שהיא לא תשפוט ולא תכריע בדברים אלה, היא רק שמעה.

אני מציע שנדבר על ההמלצות, ובישיבה הבאה נצביע גם על פיסקה זו האומרת שהועדה אינה יכולה להכריע בכל השאלות הסבוכות האלה.

בהמלצה מס' 1 מוצע לומר: על רשות השידור לבחון מחדש את נושא קביעת התקנים ופתן הקביעות בטלוויזיה, וכן לנסות לקבל אישור מן הגורמים המוסמכים לקביעת דירוג, נפרד מהתקשי"ר, אשר יתאים יותר לסוגי העבודה השונים הנעשים במפעל זה. כמובן כי בחינת הנושא צריכה להיעשות בתיאום עם האיגודים המקצועיים.

כוונתי היא לקראת העתיד. אינני מציע לבטל את הקביעות של העובדים, אלא לבדוק את הנושא להבא. ומדובר כאן על כך כי בחינת הנושא צריכה להיעשות בתיאום עם האיגודים המקצועיים. לא הייתי מציע לעשות זאת בלי תיאום אתם.

ש. לוינ: אולי תסכים לומר: לבדוק את הכללים למתן קביעות.

א. רזיאל-נאור: אי אפשר רק לבדוק את הכללים, אלא צריך גם לבדוק אם העובדות בבית הטלוויזיה תואמות את הכללים האלה.

היו"ר א. רימלט: זה נושא חדש. כוונת סעיף 1 היא לבחון מחדש את הכללים להבא. אם יגיעו להכרה שאין מה לבדוק, או שלא תהיה הסכמה, הרי זה נופל.

בענין התקשי"ר - אני יודע שיש משרדי ממשלה שהתקשי"ר איננו טוב להם, כי יש בו יותר מדי כבלים, הוא אינו מאפשר תמרון בקבלת מומחים. נדמה לי שכך גם לגבי הטלוויזיה. לכן לדעתי יש לבדוק את הדברים האלה מחדש.

ש. לוינ: אני מציע לכתוב: בהסכמה עם האיגודים המקצועיים.

היו"ר א. רימלט: תיאום זה הסכמת שני הצדדים. אם נאמר בתיאום, יש מרחב למשא ומתן. האיגודים המקצועיים אצלנו הם די חזקים.

נ. אליעד: מטריד אותי ענין התקשי"ר. האם זה מקובל במשרדי ממשלה שלא נוהגים לפי התקשי"ר, או שזה ישמש פתח למשרדים לא לקפוא עבודה אחרים?

היו"ר א. רימלט: משרדי הממשלה כולם כפופים לתקשי"ר להלכה. רשות השידור אינה משרד ממשלתי. יש אופי מיוחד לתחומי עבודה מסויימים ברדיו ובטלוויזיה.

נ. אליעד: מבחינה עקרונית אני מסכים אתך. אלא שמוטלת עלינו אחריות כשאנחנו נותנים את ידנו לסטייה מעקרון שעלולות להיות לו השלכות לכל המשק במדינה. סטייה מהתקשי"ר איננה דבר פשוט. האם אי אפשר למצוא דרך אחרת לבטא זאת?

היו"ר א. רימלט: אפשר להגיד דברים כלליים, אבל זה לא יובן. פתח יש בכל דבר. יש בטלוויזיה דירוג עתונאים ודירוגים אחרים. אבל אינני רוצה להיכנס לתסבוכת זו. כדי שלא יראו בזה תקדים, אפשר להדגיש כאן את האופי המיוחד של סוגי עבודה מסויימים ברדיו ובטלוויזיה. לא כל עבודה ברשות היא מסוג מיוחד.

נ. אליעד: אני מציע למחוק את המלים "נפרד מהתקשי"ר". זה מספיק מובן שאנחנו מתכוונים לכך שהוא יל ויש דברים מיוחדים לטלוויזיה, צריך דירוג נפרד. על-ידי הכנסת התקשי"ר אתה יוצר תקדים מסוכן.

היו"ר א. רימלט: אבל אנשים כאן דיברו על התקשי"ר.

ש. אלמוג: התקשי"ר איננו מחייב את רשות השידור.

